

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 50

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 ianuarie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
1.181/2004. — Decret pentru eliberarea din funcție a unor magistrați.....	2	art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală.....	7-8
1.182/2004. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui magistrat.....	2	Decizia nr. 484 din 9 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 580 ³ alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	9-10
1.183/2004. — Decret pentru eliberarea din funcție a unor magistrați.....	3	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.184/2004. — Decret pentru eliberarea din funcție a unor magistrați.....	3	2.425/2004. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare de către Ministerul Justiției a prevederilor Legii nr. 579/2004 privind autorizarea Ministerului Justiției de a vinde locuințele de serviciu pe care le are în administrare.....	11-15
1.185/2004. — Decret privind trecerea în rezervă a unui general din Ministerul Administrației și Internelor...	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.186/2004. — Decret privind trecerea în rezervă a unor generali din Ministerul Apărării Naționale.....	4	2.269/2004. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru aprobarea modificării și completării Ordinului ministrului transporturilor nr. 340/1999 privind aprobarea Normelor pentru acordarea autorizației de funcționare, din punct de vedere tehnic, a stațiilor de cale ferată aflate în exploatare sau cu ocazia construcției, reparației ori modernizării acestora.....	15-16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 448 din 26 octombrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.....	5-6		
Decizia nr. 451 din 26 octombrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor			

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unor magistrați**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1), ale art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 63 alin. (1) lit. a), b) și c) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, precum și ale art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 252 din 8 decembrie 2004,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — La data de 1 ianuarie 2005 se eliberează din funcția de magistrat, ca urmare a demisiei, domnul Vasile Pavlicu, judecător la Curtea de Apel Suceava.

Art. 2. — Se eliberează din funcția de magistrat, ca urmare a pensionării, la datele prevăzute în dreptul fiecăreia, persoanele prevăzute în anexa la prezentul decret.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2004 se eliberează din funcție, prin transfer în altă funcție, în condițiile legii, domnul general de divizie magistrat dr. Doinel Dinuică, judecător la Tribunalul Militar București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 30 decembrie 2004.

Nr. 1.181.

ANEXĂ

1. Domnul Stoica Vasile-Doru, judecător-inspector la Curtea de Apel Craiova, începând cu data de 15 ianuarie 2005

2. Doamna Bosu Victoria Aurora, procuror-inspector la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bacău, începând cu data de 1 decembrie 2004

3. Domnul Balaș Alexandru, procuror șef al Biroului de combatere a crimei organizate și antidrog al Parchetului de pe lângă Tribunalul Vrancea, începând cu data de 1 octombrie 2004

4. Domnul Mureșan Iosif-Ioan, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud, începând cu data de 1 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**pentru eliberarea din funcție a unui magistrat**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1), ale art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 63 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, precum și ale art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 263 din 14 decembrie 2004,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 ianuarie 2005 se eliberează din funcția de magistrat, ca urmare a demisiei, doamna Costea Daniela-Camelia, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 30 decembrie 2004.

Nr. 1.182.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru eliberarea din funcție a unor magistrați

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1), ale art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 63 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, precum și ale art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 229 din 30 noiembrie 2004,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — La data de 1 ianuarie 2005 se eliberează din funcția de magistrat, ca urmare a demisiei, domnul Suciu Alexandru, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Carei.

Art. 2. — Se eliberează din funcția de magistrat, ca urmare a pensionării, la datele prevăzute în dreptul fiecăreia, persoanele prevăzute în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 decembrie 2004.

Nr. 1.183.

ANEXĂ

1. Doamna Pistriceanu Ana Maria, judecător la Curtea de Apel Timișoara, începând cu data de 3 ianuarie 2005

2. Doamna Prohorov Ana, judecător la Curtea de Apel Timișoara, începând cu data de 1 ianuarie 2005

3. Domnul Subota Mircea, președintele Judecătoriei Bozovici, începând cu data de 1 decembrie 2004

4. Doamna Hotinceanu Iulia, judecător la Tribunalul Prahova, începând cu data de 1 noiembrie 2004

5. Domnul Popa Valeriu Adrian, procuror, șef secție judiciară la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, începând cu data de 15 noiembrie 2004

6. Doamna Berger Angela, președintele Secției penale a Curții de Apel Oradea, începând cu data de 1 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru eliberarea din funcție a unor magistrați

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1), ale art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, ale art. 63 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, precum și ale art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 269 din 22 decembrie 2004,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — La data de 1 octombrie 2004 se eliberează din funcția de magistrat, ca urmare a pensionării, Cucu Vasilica, judecător la Tribunalul Argeș.

Art. 2. — La data de 23 octombrie 2004 se eliberează din funcția de magistrat, ca urmare a pensionării, Tores Aurelia, judecător la Judecătoria Moreni.

Art. 3. — La data de 27 septembrie 2004 se eliberează din funcția de magistrat, ca urmare a pensionării, Simina Net, procuror la Parchetul Național Anticorupție, Serviciul Teritorial Pitești.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 decembrie 2004.

Nr. 1.184.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unui general
din Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art.100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 43 alin. 1 lit. a), ale art. 85 alin. (1) lit. b) și ale art. 109 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 31 decembrie 2004 domnul general-maior cu două stele Dorobanțu Gheorghe Constantin se trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 30 decembrie 2004.

Nr. 1.185.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unor generali
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 43 alin. 1 lit. a), ale art. 85 alin. 1 lit. d) și e) din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 7/1998 privind unele măsuri de protecție socială a personalului militar și civil, care se vor aplica în perioada restructurării marilor unități, unităților și formațiunilor din compunerea Ministerului Apărării Naționale, aprobată și modificată prin Legea nr. 37/2001,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 31 ianuarie 2005 domnul general-locotenent cu trei stele Ilie Neculai Marin se trece în rezervă.

Art. 2. — Pe data de 31 decembrie 2004 domnii generali de brigadă cu o stea Popescu Dumitru Traian și Carp Dumitru Dumitru se trec în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 30 decembrie 2004.

Nr. 1.186.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 448**

din 26 octombrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Dana Titian	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dunărea Sotra” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.033/2004 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că actualizarea sumelor și dobânzilor datorate de debitor nu încalcă dispozițiile art. 44 alin. (1) și nici pe cele ale art. 135 din Constituție, așa cum susține autoarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.033/2004, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dunărea Sotra” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și pe cele ale art. 44 alin. (1) din Constituție prin aceea că se încalcă voința manifestată de către părțile contractante, prin obligarea debitorului la plată, în plus, a unei sume, și anume actualizarea cu rata inflației, sumă care nu reprezintă acoperirea vreunui prejudiciu. De asemenea, dispoziția art. 1 alin. (2) vine în contradicție și cu art. 23 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este

neîntemeiată, deoarece actualizarea sumelor și dobânzilor în raport cu rata inflației este o facultate apreciabilă tot în raport cu criteriile impuse în ceea ce privește certitudinea, lichiditatea și exigibilitatea creanței, caracteristici prevăzute și la alin. (1) al art. 1.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, în cadrul procedurii reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, textul criticat permite actualizarea obligației corelative creanței prin raportare la înscrisul doveditor, precum și la criteriul obiectiv al ratei inflației. Prevederile criticate sunt conforme și cu regula dreptului comun prevăzută la art. 371² din Codul de procedură civilă, reprezentând totodată o reglementare în acord cu principiile constituționale.

Avocatul Poporului arată că dispoziția criticată nu încalcă principiile economiei de piață, ci, dimpotrivă, asigură creditorului recuperarea integrală a creanței. De altfel, toate prevederile cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 sunt norme de procedură și reprezintă opțiuni ale legiuitorului, conforme cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție. De asemenea, dispozițiile art. 23 și cele ale art. 44 din Constituție nu au relevanță în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, ordonanță aprobată cu

modificări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002. Dispozițiile criticate au următorul conținut: „*Suma ce reprezintă obligația prevăzută la alin. (1), precum și dobânzile, majorările sau penalitățile datorate potrivit legii se actualizează în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 23 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a), care au următorul conținut:

— Art. 23 alin. (1): „*Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile.*”

— Art. 44 alin. (1): „*Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*”

— Art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a): „*(1) Economia României este economia de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.*

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispoziția criticată prevede posibilitatea actualizării sumei datorate, a dobânzilor și majorărilor sau penalităților legale în raport cu rata inflației. Curtea reține că inflația este un proces complex și cumulativ a cărui esență constă, în principal, pe lângă distorsiunea puternică existentă între masa monetară și masa mărfurilor și serviciilor puse în circulație, într-o creștere generală a prețurilor și o depreciere monetară, puterea de cumpărare a monedei aflându-se în continuă descreștere.

Inflația, pe de-o parte, dezavantajează pe creditorii, ale căror capitaluri date cu împrumut se devalorizează, și, pe de altă parte, avantajează pe debitorii, care la scadență returnează sumele împrumutate mult depreciate. Astfel, cel care a contractat un împrumut în bani înainte de declanșarea inflației, cu suma obținută a putut cumpăra o cantitate de bunuri care, în timpul inflației, sunt evaluate la o sumă mai mare decât în momentul când au fost cumpărate, iar pe de altă parte cel care a acordat un

împrumut în bani înainte de apariția inflației, primind aceeași sumă înapoi după declanșarea fenomenului, cu aceeași sumă va putea cumpăra o cantitate mai mică de bunuri decât ar fi cumpărat înainte.

Așa fiind, Curtea reține că actualizarea creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, precum și a dobânzilor, majorărilor sau penalităților datorate potrivit legii, cu rata inflației, apare ca fiind necesară tocmai pentru întâmpinarea procesului de devalorizare a capitalului împrumutat de către creditor debitorului și pentru restabilirea echilibrului economic dintre cei doi.

De altfel, Curtea constată că nivelul prețului la care poate fi dobândit împrumutul, și anume rata dobânzii, este o mărime variabilă, fiind influențată de anumiți factori, printre care se numără și inflația, rata dobânzii majorându-se cu rata inflației. Această majorare a ratei dobânzii apare drept o compensație pentru creditor, fiind necesară din cauza deprecierei monetare.

În consecință, actualizarea în raport cu rata inflației a sumelor datorate se impune pentru asigurarea recuperării creanței la valoarea ei reală, inclusiv a pierderilor suferite datorită neexecutării la timp a obligațiilor debitorului, acest lucru realizându-se dacă creditorul solicită aceasta, principiul disponibilității aplicându-se în acest caz.

Astfel, Curtea constată că dispozițiile art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu contravin celor ale art. 44 alin. (1) și nici celor ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, așa cum susține autorul excepției, ci, dimpotrivă, dau expresie acestor prevederi constituționale.

În ceea ce privește invocarea de către autorul excepției a prevederilor art. 23 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că libertatea individuală privește libertatea fizică a persoanei, dreptul său de a se putea comporta și mișca liber, de a nu fi ținută în sclavie, arestată sau deținută decât în cazurile și după formele expres prevăzute de Constituție și de legi. Așa fiind, Curtea constată că aceste dispoziții constituționale nu au relevanță în cauza dedusă controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dunărea Sotra” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.033/2004 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 451

din 26 octombrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală, ridicată de Mihai Suciu, Dănilă Suciu, Lucian David și Crăișor Bana Gusti în Dosarul nr. 6.075/2004 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul pe fond, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate reprezintă transpunerea în dreptul intern a reglementărilor internaționale, respectiv a prevederilor art. 5 pct. 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 august 2004, pronunțată în Dosarul 6.075/2004, **Tribunalul Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Mihai Suciu, Dănilă Suciu, Lucian David și Crăișor Bana Gusti, prin avocat Radu Ursu, într-o cauză având ca obiect verificarea legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive a inculpaților.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile legale criticate sunt neconstituționale „față de dispozițiile art. 20 alin. (2), cu trimitere la art. 11 pct. 2 din Constituția României și la art. 5 pct. 1 lit. c) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care se aplică prioritar.”

Tribunalul Suceava — Secția penală apreciază că textul de lege criticat este în concordanță cu prevederile art. 5 pct. 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv cu dispozițiile constituționale ale art. 11 alin. (2) și ale art. 20 alin. (2), cu modificările aduse Codului de procedură penală prin Legea nr. 281/2003 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2003, în ceea ce privește măsura arestării preventive, având tocmai scopul de a transpune în legislația națională prevederile Convenției pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se arată că temeiurile de arestare preventivă prevăzute de textul de lege criticat constituie o garanție a respectării drepturilor și îndatoririlor fundamentale ale omului prin indicarea clară a situațiilor în care o persoană poate fi lipsită de libertatea sa.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că reglementarea în detaliu a condițiilor și a cazurilor în care se dispune arestarea inculpatului, realizată prin dispozițiile art. 148 din Codul de procedură penală, nu face decât să indice situațiile distincte în care o persoană poate fi lipsită de libertate, textul de lege criticat fiind în concordanță cu dispozițiile constituționale. Se apreciază că modificările aduse Codului de procedură penală prin Legea nr. 281/2003, respectiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2003, aprobată prin Legea nr. 159/2004, s-au realizat în scopul armonizării dispozițiilor procesual-penale cu principiile, recomandările și reglementările internaționale în domeniul justiției, precum și în scopul asigurării respectării, în legislația națională, a prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu protocoalele adiționale, inclusiv a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Guvernul consideră că „temeiurile de arestare prevăzute de art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală constituie o garanție a respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului prin indicarea exactă a cazurilor în care o persoană poate fi lipsită de libertatea sa”, astfel încât textul de lege criticat este în concordanță cu dispozițiile internaționale invocate de autorul excepției. Se mai arată că garanțiile procesuale pe care legea le oferă inculpatului și, în special, dreptul acestuia de a se plânge împotriva măsurii arestării preventive atestă conformitatea dispozițiilor legale criticate și cu prevederile art. 23 din Constituție, care impun ca măsura arestării preventive să se ia numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate, stabilind condițiile și cazurile în care se dispune arestarea inculpatului, nu contravin în nici un mod reglementărilor art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru ca acestea din urmă să fie aplicate cu prioritate, aceste reglementări fiind de altfel transpuse în legislația națională prin modificările aduse instituției măsurii arestării preventive din Codul de procedură penală. Totodată arată că dispozițiile art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură

penală sunt în concordanță cu prevederile art. 23 din Constituție, care, în urma revizuirii acesteia, are un conținut complex și relativ minuțios reglementat, ce aduce mai multe garanții persoanei față de care se iau măsuri ce privesc libertatea individuală.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că excepția este neîntemeiată.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992 reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală, potrivit cărora *„Măsura arestării inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și numai în vreunul din următoarele cazuri: [...] h) inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață alternativ cu pedeapsa închisorii sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe certe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.”*

Textele constituționale invocate de autorii excepției ca fiind încălcate sunt următoarele:

— Art. 11 (Dreptul internațional și dreptul intern) alin. (2): *„Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.”;*

— Art. 20 (Tratatele internaționale privind drepturile omului) alin. (2): *„Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”*

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală, ridicată de Mihai Suciu, Dănilă Suciu, Lucian David și Crăișor Bana Gusti în Dosarul nr. 6.075/2004 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Autorii excepției invocă și încălcarea, prin textul legal criticat, a prevederilor art. 5 alin. 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora *„Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit căilor legale: [...] c) dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănuși că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșască o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată și raportând dispozițiile legale criticate la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că prevederile art. 148 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală constituie expresia, în dreptul intern, a dispozițiilor art. 5 lit. c) din Convenție. Ca urmare, nu poate fi reținută nici o neconcordanță între norma internă criticată și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care să determine aplicarea prioritara a reglementării internaționale, în temeiul dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Constituție. Așa fiind, nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare, prin textul de lege criticat, a prevederilor constituționale cuprinse în art. 11 alin. (2), respectiv în art. 20 alin. (2).

De altfel, în ceea ce privește constituționalitatea dispozițiilor art. 148 din Codul de procedură penală (așadar implicit a prevederilor legale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate în prezenta cauză), Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 344 din 5 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 11 februarie 2003, constatând că acestea „nu încalcă prevederile constituționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor.” Prin aceeași decizie s-a mai constatat că dispozițiile art. 148 din Codul de procedură penală „sunt în concordanță cu prevederile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 484
din 9 noiembrie 2004referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 580³ alin. 1
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Omniasisig” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.783/2004 al Judecătoria Sectorului 3 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât, în conformitate cu dispozițiile art. 126 și 129 din Constituție, legiuitorul reglementează procedura de judecată, precum și posibilitatea exercitării căilor de atac. Astfel, în anumite situații, acesta poate să prevadă o singură cale de atac sau poate chiar elimina total posibilitatea exercitării căilor de atac. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 iunie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 4.783/2004, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Omniasisig” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că reglementarea legală, consacrand caracterul irevocabil al încheierii prin care instanța îl obligă pe debitor să plătească în favoarea statului o amendă civilă stabilită pe zi de întârziere până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu, încalcă în mod flagrant dreptul la apărare al debitorului. Dispozițiile art. 580³ alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă deschid astfel calea arbitrariului, nemaexistând posibilitatea ca o încheiere nelegală să poată fi îndreptată pe calea controlului judiciar.

Judecătoria Sectorului 6 București apreciază că prevederile art. 580³ alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă reprezintă o garanție a bunei desfășurări a executării silite, prin care se încearcă evitarea tergiversării acestei proceduri. Întrucât legiuitorul a avut intenția clară de a limita în timp întinderea procedurilor execuționale și de a anihila eventualele abuzuri ale debitorilor în detrimentul

creditorilor, dispozițiile de lege criticate nu încalcă dreptul la apărare sau liberul acces la justiție.

Mai mult, legiuitorul poate limita sau înlătura total posibilitatea utilizării căilor de atac, în anumite împrejurări expres prevăzute de lege, deoarece accesul liber la justiție nu presupune ca, în toate situațiile, părțile să beneficieze de toate sau chiar de o cale de atac.

În concluzie, instanța de judecată apreciază excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ alin. 1 din Codul de procedură civilă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că norma conținută de art. 580³ din Codul de procedură civilă, concepută de legiuitor ca o măsură de evitare a tergiversărilor în faza executării silite, constituie în ansamblul ei expresia aplicării dispozițiilor constituționale prevăzute de art. 126 alin. (3) și de art. 129, referitoare la reglementarea procedurii de judecată și a căilor de atac. Textul de lege criticat nu contravine nici principiului liberului acces la justiție sau dreptului la apărare, întrucât, aflat în faza executării obligației consemnate în titlul executoriu, debitorul a avut posibilitatea de a formula apărări de fond și de a parcurge căile de atac prevăzute de lege.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 580³ alin. 1 din Codul de procedură civilă, conferind caracter irevocabil încheierii instanței de judecată, nu îngreșesc dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime. Accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la căile de atac prevăzute de lege, în condițiile în care, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, competența instanțelor, procedura de judecată și căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite, în considerarea unor situații diferite. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia Plenului nr. 1/1994, Decizia nr. 129/1995 și Decizia nr. 102/2000.

Prin urmare, Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 580³ alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt constituționale ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judcătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580³ alin. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: *„Dacă obligația de a face nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unei amenzi civile. Instanța sesizată de creditor poate obliga pe debitor, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să plătească, în favoarea statului, o amendă civilă de la 200.000 lei la 500.000 lei, stabilită pe zi de întârziere până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.“*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 24 alin. (1) și ale art. 129 din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 21 alin. (1) și (2): *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.“;

— Art. 24 alin. (1): *„Dreptul la apărare este garantat.“;*

— Art. 129: *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.“*

De asemenea, autorul excepției consideră că sunt încălcate și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care au următorul cuprins: *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Omniasisig” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.783/2004 al Judecătorei Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Reglementarea criticată se subsumează Cărtii a V-a a Codului de procedură civilă, consacrată executării silite a obligațiilor stabilite printr-un titlu executoriu, constituind Secțiunea a IV-a referitoare la executarea silite a obligațiilor de a face sau de a nu face. Finalitatea acesteia este evidentă și constă în determinarea debitorului rău platnic de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui titlu executoriu, pe care numai el o poate executa, prin aplicarea unei amenzi civile stabilite pe zi de întârziere până la data executării. Prin exercitarea acestei constrângeri cu caracter pecuniar se urmărește contracararea manoperelor abuzive, tinzând la tergiversarea îndeplinirii obligațiilor asumate de debitor, în vederea asigurării celerității, ca exigență imperativă a executării silite.

Așa fiind, ar fi ilogic și contrar finalității urmărite ca încheierea de obligare a debitorului la plata amenzii civile să fie supusă unor căi de atac. Consacrarea caracterului irevocabil al acestei încheieri este, deci, în deplină concordanță cu finalitatea reglementării, fără ca prin aceasta să se încalce prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât, așa cum Curtea a statuat în mod constant, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate căile de atac și, deci, la toate gradele de jurisdicție, legiuitorul fiind suveran în a limita, pentru rațiuni impuse de specificul domeniului supus reglementării, un atare acces.

Față de cele arătate, Curtea constată că dispozițiile art. 580³ alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt în concordanță cu prevederile constituționale privind dreptul la apărare, precum și cu reglementările internaționale cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul persoanei la un proces echitabil.

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare de către Ministerul Justiției a prevederilor Legii nr. 579/2004 privind autorizarea Ministerului Justiției de a vinde locuințele de serviciu pe care le are în administrare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, în conformitate cu prevederile art. 9 din Legea nr. 579/2004 privind autorizarea Ministerului Justiției de a vinde locuințele de serviciu pe care le are în administrare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare de către Ministerul Justiției a prevederilor Legii nr. 579/2004 privind autorizarea Ministerului Justiției de a vinde locuințele de serviciu pe care le are în administrare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,

Simona Maya Teodoroiu,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 21 decembrie 2004.
Nr. 2.425.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de aplicare de către Ministerul Justiției a prevederilor Legii nr. 579/2004 privind autorizarea Ministerului Justiției de a vinde locuințele de serviciu pe care le are în administrare

Art. 1. — (1) Prezentele norme metodologice reglementează în mod unitar vânzarea locuințelor de serviciu aflate în administrarea Ministerului Justiției și a unităților subordonate titularilor contractelor de închiriere a unor astfel de locuințe, care îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 579/2004 privind autorizarea Ministerului Justiției de a vinde locuințele de serviciu pe care le are în administrare, denumită în continuare *lege*, și care depun la unitatea de administrare o cerere de cumpărare a locuinței de serviciu.

(2) Prin *unitate de administrare* se înțelege unitatea Ministerului Justiției în evidențele căreia este înregistrată locuința de serviciu. Nominalizarea unităților de administrare, precum și a celorlalte structuri proprii prin

intermediul cărora se efectuează vânzarea locuințelor de serviciu se face, potrivit alin. (3) al art. 3 din lege, prin ordin al ministrului justiției, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

Art. 2. — Titularul contractului de închiriere a locuinței de serviciu care nu își exprimă opțiunea pentru cumpărarea locuinței pe care o ocupă va utiliza în continuare spațiul repartizat, pe bază de contract perfectat cu unitatea de administrare, în condițiile legii.

Art. 3. — Locuințele de serviciu care nu sunt cumpărate de chiriași, au fost eliberate de aceștia și nu pot fi închiriate ca locuințe de serviciu personalului propriu și nici nu mai sunt necesare structurilor Ministerului Justiției pot fi

vândute prin licitație publică, potrivit dispozițiilor art. 5 din lege.

Art. 4. — Titularul contractului de închiriere a unei locuințe de serviciu, interesat de cumpărarea acesteia, solicită în scris cumpărarea locuinței, printr-o cerere depusă la secretariatul unității de administrare, însoțită de următoarele documente:

a) copia contractului de închiriere a locuinței;

b) declarație notarială din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 2 din lege;

c) copii ale actelor de identitate și ale actelor de stare civilă ale tuturor membrilor familiei, menționați în contractul de închiriere.

Art. 5. — (1) Documentele depuse potrivit art. 4 vor fi analizate și verificate de către o comisie de vânzare a locuințelor, denumită în continuare *comisie*, în ordinea înregistrării cererilor de cumpărare.

(2) Comisia se numește prin ordin al ministrului justiției, este compusă din 4 membri specializați în domeniul construcțiilor, financiar, logistic și juridic și este condusă de un președinte.

(3) După efectuarea operațiunilor prevăzute la alin. (1), comisia decide, cu majoritate de voturi, asupra soluționării solicitării și prezintă în scris decizia sa.

(4) Pe baza deciziei comisiei Ministerului Justiției, se comunică în scris solicitantului modul de soluționare a cererii, în termen de 30 de zile de la depunerea acesteia.

Art. 6. — (1) Solicitantul poate contesta modul de soluționare a cererii în termen de 30 de zile de la primirea comunicării prevăzute la art. 5 alin. (4).

(2) Împreună cu contestația, solicitantul trebuie să depună la comunicarea pe care o contestă orice alte documente pe care le consideră necesare pentru soluționarea contestației.

(3) După analizarea contestației și a documentelor depuse, comisia decide, cu majoritate de voturi, asupra soluționării solicitării prevăzute la art. 5 și prezintă în scris decizia sa ministrului justiției.

(4) Pe baza deciziei comisiei, se comunică în scris solicitantului, în termen de 7 zile de la depunerea contestației, modul de soluționare a acesteia.

(5) Decizia comisiei poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Art. 7. — În situațiile în care comisia prevăzută la art. 5 decide soluționarea favorabilă a solicitării de cumpărare a locuinței de serviciu, se aprobă de către ordonatorul de credite derularea procedurilor de vânzare a locuinței. În acest sens se vor determina caracteristicile tehnice și cadastrale ale locuinței, pe baza măsurărilor efectuate, potrivit legii, de către o persoană autorizată.

Art. 8. — Prețul de vânzare a locuinței se stabilește, pe baza dispozițiilor art. 4 din lege, printr-un raport de

evaluare întocmit de către o persoană fizică sau juridică autorizată, selecționată de Ministerul Justiției potrivit legislației în materie. Procedura de evaluare a locuințelor de serviciu se realizează cu respectarea art. 4 alin. (3) din lege, astfel:

a) pentru locuințele date în folosință înainte de anul 1990, în temeiul art. 6 alin. 1 din Decretul-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru locuințele date în folosință după anul 1990 sau achiziționate, indiferent de anul dării în folosință, în temeiul art. 6 alin. 2 din Decretul-lege nr. 61/1990, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 608/1990 privind stabilirea prețurilor de vânzare ale locuințelor construite din fondurile statului, recepționate după 1 ianuarie 1990, și, respectiv, al prețului de achiziție actualizat cu rata inflației.

Art. 9. — (1) Prețul de vânzare a locuinței, stabilit potrivit art. 8, va fi comunicat în scris solicitantului de către comisia de evaluare.

(2) În cazul în care solicitantul confirmă sub semnătură că își menține cererea și acceptă prețul stabilit, precizând totodată și modalitatea de plată a prețului, comisia va întocmi, în termen de 5 zile de la primirea confirmării, contractul de vânzare-cumpărare a locuinței în discuție.

Art. 10. — (1) Vânzarea locuințelor se face pe baza acordului dintre unitatea de administrare și chiriaș, consemnat prin contract de vânzare-cumpărare cu plata integrală a valorii locuinței sau prin contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate.

(2) Contractul-tip de vânzare-cumpărare cu plata integrală și contractul-tip de vânzare-cumpărare cu plata în rate sunt prevăzute în anexa A, și, respectiv, în anexa B, care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

Art. 11. — O dată cu locuința se transmit cumpărătorului acesteia drepturile legale asupra cotelor indivize din suprafețele spațiilor auxiliare, dotările și utilitățile comune, asupra bunurilor accesorii care, prin natura lor, nu pot fi folosite decât în comun și cotă parte din terenul aferent locuinței.

Art. 12. — Potrivit dispozițiilor art. 8 din lege, sumele încasate din vânzarea locuințelor de serviciu se fac venit la bugetul de stat, după deducerea de către Ministerul Justiției a cheltuielilor determinate de procesul de evaluare a locuințelor.

ANEXA A
la normele metodologice

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Nr. din.....

CONTRACT DE VÂNZARE-CUMPĂRARE CU PLATA INTEGRALĂ

nr.

Între subsemnații: Ministerul Justiției, cu sediul în, reprezentat prin ordonator de credite (principal/secundar/terțiar) și director economic, în calitate de vânzător, pe de o parte, și, născut/născută în, județul/sectorul....., la data de, fiul/fiica lui și al/a, legitimat/legitimată cu buletinul/cartea de identitate serianr., eliberat/eliberată de la data de, domiciliat/domiciliată în localitatea, str. nr., bl., et., ap., județul/sectorul, căsătorit/căsătorită cu, născut/născută în, județul/sectorul, la data de, fiul/fiica lui..... și al/a, legitimat/legitimată cu buletinul/cartea de identitate seria nr., eliberat/eliberată de la data de, domiciliat/domiciliată în localitatea, str. nr., bl., et., ap., județul/sectorul, în calitate de cumpărător, pe de altă parte, ca urmare a Cererii nr. din și în conformitate cu prevederile Legii nr. 579/2004 privind autorizarea Ministerului Justiției de a vinde locuințele de serviciu pe care le are în administrare, s-a încheiat prezentul contract de vânzare-cumpărare cu plata integrală.

Art. 1. —*) vinde și cumpără locuința situată în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, conform schiței și fișei de calcul al prețului, compusă din camere de locuit, cu o suprafață utilă de m², în proprietate exclusivă, precum și o cotă indiviză de% din suprafața părților comune ale imobilului.

Predarea-preluarea locuinței se va efectua pe bază de proces-verbal încheiat între vânzător și cumpărător.

Art. 2. — Prețul locuinței este delei, la care se adaugă T.V.A.**).

La data prezentului contract cumpărătorul a achitat integral suma de lei, cu Chitanța nr. din/Ordin de plată nr. în contul deschis la

Eliberat la data de în exemplare, din care exemplare se înmânează cumpărătorului.

Vânzător,

.....

Cumpărător,

.....

Vizat

.....

Director DIA,

Director DE,

Control financiar preventiv

Vizat pentru legalitate

.....

Direcția contencios

*) Ordonator de credite (principal/secundar/terțiar), prin Unitatea/Direcția

**) Cu excepția situațiilor prevăzute la pct. 3 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

ANEXA B

la normele metodologice

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Nr. din.....

CONTRACT DE VÂNZARE-CUMPĂRARE CU PLATA ÎN RATE

nr.

Între subsemnații: Ministerul Justiției, cu sediul în, reprezentat prin ordonator de credite (principal/secundar/terțiar) și director economic, în calitate de vânzător, pe de o parte, și, născut/născută în, județul/sectorul, la data de, fiul/fiica lui și al/a, legitimat/legitimată cu buletinul/cartea de identitate seria nr., eliberat/eliberată de la data de, domiciliat/domiciliată în localitatea, str. nr., bl., et., ap, județul/sectorul, căsătorit/căsătorită cu, născut/născută în, județul/sectorul, la data de, fiul/fiica lui și al/a, legitimat/legitimată cu buletinul/cartea de identitate seria nr., eliberat/eliberată de la data de, domiciliat/domiciliată în localitatea, str. nr., bl., et., ap, județul/sectorul, în calitate de cumpărător, pe de altă parte, ca urmare a Cererii nr. din și în conformitate cu prevederile Legii nr. 579/2004 privind autorizarea Ministerului Justiției de a vinde locuințele de serviciu pe care le are în administrare, s-a încheiat prezentul contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate.

Art. 1. —*) vinde și cumpără locuința situată în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul..., conform schiței și fișei de calcul al prețului, compusă din camere de locuit, cu o suprafață utilă de m², în proprietate exclusivă, precum și o cotă indiviză de% din suprafața părților comune ale imobilului.

Predarea-preluarea locuinței se va efectua pe bază de proces-verbal încheiat între vânzător și cumpărător.

Art. 2. — Prețul locuinței este de lei, la care se adaugă T.V.A.**)

La data prezentului contract cumpărătorul a achitat suma de lei, cu Chitanța nr. din, reprezentând un avans de % din prețul locuinței.

Art. 3. — Suma rămasă de plătit după achitarea avansului în valoare de lei, precum și dobânda totală de lei, calculată cu 8 % pe an și T.V.A. totală de lei, vor fi achitate de cumpărător în rate lunare, pe termen de ani, astfel:

— rata lunară lei + dobânda lunară lei + T.V.A. lunară lei = lei;

— ultima rată lei + ultima dobândă lei + ultima T.V.A. lei = lei.

Rata, dobânda și T.V.A. lunare de lei urmează să fie reținute pe statul de plată al unității la care cumpărătorul are de încasat drepturi bănești, conform Dovezii nr., începând cu data de până la data de, și vor fi virate în contul vânzătorului nr., deschis la

În cazul în care cumpărătorul nu are de încasat drepturi bănești într-o perioadă sau nu este/nu mai este angajat al Ministerului Justiției, acesta va achita ratele lunare în contul deschis la sau la casieria unității/direcției, până pe data de 25 a lunii curente.

În cazul neachitării la termen a ratelor lunare, cumpărătorul va plăti o penalitate de 15% pe an din cuantumul acestei rate.

Toate cheltuielile ocazionate de urmărirea debitorului și de executarea acestuia în caz de neplată la data scadentă a ratelor vor fi suportate de cumpărător.

Art. 4. — Până la restituirea integrală a sumelor datorate se instituie ipotecă asupra locuinței conform prevederilor art. 18 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale alin. (3) al art. 6 din Legea nr. 579/2004.

Neplata a 3 rate succesive va fi considerată o încălcare materială a prezentului contract, pentru care vânzătorul va rezilia de drept contractul fără alte formalități.

*) Ordonator de credite (principal/secundar/terțiar), prin Unitatea/Direcția

***) Cu excepția situațiilor prevăzute la pct. 3 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Interdicțiile prevăzute la alin. (1) și (2) ale art. 6 din Legea nr. 579/2004 se aplică în mod corespunzător.

Eliberat la data de în exemplare, din care exemplare se înmânează cumpărătorului.

Vândător,

Cumpărător,

Vizat

.....
Director DIA,

Director DE,

Control financiar preventiv

Vizat pentru legalitate

.....
Direcția contencios

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru aprobarea modificării și completării Ordinului ministrului transporturilor nr. 340/1999 privind aprobarea Normelor pentru acordarea autorizației de funcționare, din punct de vedere tehnic, a stațiilor de cale ferată aflate în exploatare sau cu ocazia construcției, reparației ori modernizării acestora

În temeiul prevederilor art. 12 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/1998, republicată, ale art. 7 alin. (3) lit. c) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 89/1999, republicată, ale art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 3/2002, cu completările ulterioare, ale art. 5 lit. d) din anexa nr. 1 „Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Feroviare Române — AFER” la Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor nr. 340/1999 privind aprobarea Normelor pentru acordarea autorizației de funcționare, din punct de vedere tehnic, a stațiilor de cale ferată aflate în exploatare sau cu ocazia construcției, reparației ori modernizării acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 13 august 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (1) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Autorizația de funcționare din punct de vedere tehnic a stațiilor de cale ferată poate fi provizorie sau permanentă.”

2. Alineatul (2) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„(2) Modelul și conținutul autorizației de funcționare permanente, respectiv provizorii, sunt prevăzute în anexele nr. 2 și 3, care fac parte integrantă din prezentul ordin.”

3. Liniuța a 3-a a alineatului (1) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„— pentru stațiile de cale ferată de categoria a IV-a, haltele de mișcare și haltele deschise pentru traficul de călători cu vânzatori de bilete și pentru traficul de marfă ca expediții de vagoane la linia publică și industrială, denumite în continuare *hcv*, în termen de maximum 24 de luni.”

4. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Anexele nr. 1—3 la prezentul ordin se publică în Buletinul AFER și se pun la dispoziție celor interesați, la cererea acestora, de către Autoritatea Feroviară Română — AFER.”

5. În tot cuprinsul ordinului expresia: „persoana juridică care deține stația de cale ferată” se înlocuiește cu:

„persoana juridică care deține în proprietate stația de cale ferată”.

Art. II. — Anexa nr. 1 „Norme pentru acordarea autorizației de funcționare, din punct de vedere tehnic, a stațiilor de cale ferată aflate în exploatare sau cu ocazia construcției, reparației ori modernizării acestora” se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„(1) Autorizația permanentă de funcționare din punct de vedere tehnic a stației de cale ferată, denumită în continuare *autorizație permanentă*, este documentul eliberat de Autoritatea Feroviară Română — AFER, denumită în continuare *AFER*, prin care se atestă că stația de cale ferată pentru care a fost emisă autorizația îndeplinește condițiile tehnice necesare desfășurării transportului feroviar în condițiile prevăzute la art. 1.”

2. După alineatul (2) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Autorizația provizorie de funcționare din punct de vedere tehnic a stației de cale ferată, denumită în continuare *autorizație provizorie*, este documentul eliberat de AFER prin care se atestă că stația de cale ferată pentru care a fost emisă autorizația nu îndeplinește în totalitate condițiile prevăzute în normele tehnice specifice în vigoare, fără a afecta însă efectuarea transportului feroviar în condiții de siguranță a circulației, de securitate a transporturilor, de protecție a mediului și de asigurare a calității serviciilor publice.”

3. Alineatul (3) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„(3) Prezentele norme se aplică stațiilor de cale ferată amplasate pe infrastructura feroviară publică sau privată de pe teritoriul României. În cadrul prezentelor norme, prin *stații de cale ferată* se înțelege și haltele de mișcare și haltele deschise pentru traficul de călători cu vânzatori de bilete și pentru traficul de marfă ca expediții de vagoane la linia publică și industrială.“

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Autorizația permanentă este documentul cu regim special, nominal și netrasmisibil, care se acordă pentru o perioadă de 10 ani de la data eliberării și este valabilă în condițiile vizării sale de către AFER la intervale de 2 ani.

(2) Autorizația provizorie este documentul cu regim special, nominal și netrasmisibil, care se acordă pentru o perioadă de un an, cu posibilitate de prelungire cu încă un an, tarifată cu 50% din tariful de autorizare.“

5. Litera f) a articolului 4 se abrogă.

6. Litera c) a articolului 5 se abrogă.

7. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Cu cel puțin 30 de zile lucrătoare, dar nu mai mult de 45 de zile lucrătoare înainte de data expirării vizei autorizației permanente, respectiv a valabilității autorizației provizorii, solicitantul va cere în scris

AFER acordarea unei noi vize, respectiv unei noi autorizații permanente. Cererea va fi însoțită de dovada plății tarifului aferent.

(2) AFER va comunica în scris solicitantului, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data primirii cererii, programul vizitei de evaluare pentru acordarea vizei, respectiv autorizației permanente.

(3) AFER va comunica în scris solicitantului, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data efectuării vizitei de evaluare, decizia privind acordarea sau neacordarea vizei, respectiv autorizației permanente. Decizia de neacordare va fi motivată.

(4) Dacă în termen de 90 de zile lucrătoare de la primirea comunicării deciziei de neacordare solicitantul va prezenta dovezile de eliminare a neconformităților menționate în decizie, AFER va acorda viza, respectiv autorizația permanentă solicitată; în caz contrar, se va acorda autorizație provizorie, respectiv se va suspenda autorizația.“

Art. III. — După anexa nr. 2 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 3, al cărei conținut este prevăzut în anexa la prezentul ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare după 30 de zile de la data publicării.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Ileana Tureanu,
secretar de stat

București, 9 decembrie 2004.
Nr. 2.269.

ANEXĂ
(Anexa Nr. 3)

ROMÂNIA
MINISTERUL TRANSPORTURILOR
AUTORITATEA FERROVIARĂ ROMÂNĂ — AFER
AUTORIZAȚIE DE FUNCȚIONARE PROVIZORIE

seria nr.

— Model —

Se atestă că stația de cale ferată, de categoria, deținută de persoana juridică, cu sediul în localitatea, str. nr., județul (sectorul), înregistrată la registrul comerțului cu nr., îndeplinește cerințele tehnice pentru desfășurarea transportului feroviar de în condiții de siguranță a circulației, de securitate a transporturilor și de calitate a serviciilor, prevăzute în normele tehnice specifice în vigoare.

Prezenta autorizație este valabilă până la data de

Data eliberării

Director general,

.....
(numele și prenumele)
L.S.

Valabilitatea prezentei autorizații se prelungește până la data de

Data

Director general,

.....
(numele și prenumele)
L.S.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”